

[Thestrup.]

Indtægterne er efter finansloven godt 2 779 mill. kr., efter forslaget til tillægsbevillingslov 490 mill. kr. og efter ændringerne 12 mill. kr., eller ialt 3 281 mill. kr.

Udgifterne er efter finansloven knap 2 779 mill. kr., efter forslaget til tillægsbevillingslov 485 mill. kr. og efter ændringsforslagene ca. 8 mill. kr., eller ialt 3 272 mill. kr.

Der fremkommer således et overskud på knap 9 mill. kr. eller nøjagtigt 8 999 267 kr.

Poul Hansen (Kalundborg): På grund af ønsker fra forskellig side er de fleste partier blevet enige om at gøre denne debat ved tillægsbevillingslovsforslagets tredje behandling forholdsvis kort. Da vi i går havde en udenrigspolitisk debat og de økonomiske spørgsmål flere gange har været til drøftelse her i det høje ting, vil jeg for mit vedkommende væsentligst indskrænke mig til nogle bemærkninger med tilknytning til folketingssamlingens lovgivningsarbejde.

Vi står jo nu formentlig reelt ved slutningen af den første folketingsamling under den nye grundlov, selvom folketingsåret formelt først slutter til oktober. Man skal naturligvis være varsom med at drage for vidtgående slutninger af een vinters erfaringer; men så meget synes jeg man kan sige med sikkerhed, at nogen grund til at fortryde etkammersystemets indførelse er der ikke. Det har naturligvis nok medført et noget større arbejdspress for folketingets ærede medlemmer, men efter mit skøn er arbejdet ikke blevet udført mindre grundigt eller samvittighedsfuldt end tidligere. Det er klart, at vi stadig står overfor at skulle finde den arbejdsform her i tinget, der kan blive tradition, og jeg ved da også, at folketingets høje formand, som har nedlagt et dygtigt og omhyggeligt arbejde i tilrettelæggelsen af virksomheden herinde, vil tage vinterens arbejde op til overvejelse sammen med udvalget for forretningsordenen.

Så kan man måske endda sige, at etkammersystemets debut har fundet sted under vanskelige vilkår, idet arbejdsmængden i denne samling formentlig har været noget større, end den fremtidig bliver. Det skyldes ganske naturlige årsager, som jeg ikke skal komme nærmere ind på udover at gøre opmærksom på, at selve den nye grundlov på nogle områder har gjort særlige lovrevi-

sioner nødvendige. På den anden side synes jeg dog nok, at en stor del af klagerne over arbejdets omfang har skudt over målet og mere været bestemt af agitatoriske formål end af saglige hensyn. I denne forbindelse minder jeg om det ærede medlem hr. Erik Eriksens noget forbavsende saltomortale fra nytår til marts. Ved nytårstid fortalte det ærede medlem sine venner udover landet, at venstres tålmodighed med den nuværende regering var ved at slippe op, regeringen arbejdede uden samlende idé, sagde han, og den syntes tilfreds med kun at kontrollere administrationen; hvis den ikke snart mandede sig op, skulle venstre nok komme med de nødvendige lovforslag. Men allerede i marts fik piben som bekendt en anden lyd. Nu deltog det ærede medlem sammen med det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft i den dramatisk iscenesatte henvendelse til statsministeren om de altfor mange lovforslag, der væltede ud over folketinget. Man så for sig de ærede medlemmer dybt begravet i et sneskred af papirer, fortvivlet råbende om hjælp.

Men jeg har nu den opfattelse, at det nok mere var forslagernes karakter end deres mængde, som bekymrede dem. Allerede på sin kongres for henvendt et år siden fremsatte socialdemokratiet det synspunkt, at tiden var inde til en ny reformperiode. Det samme synspunkt fremførte vi under valgkampen i september, og det var ledetråden i regeringens programmerklæring af 6. oktober. Det er med stor glæde og tilfredsstillelse, vi i den socialdemokratiske gruppe herinde har fulgt, at regeringen gennem sine lovforslag har levet op til dette synspunkt. Dermed skal selvfølgelig ikke være sagt, at alle de områder, hvor reformer er påkrævet, hermed er dækket. Et af de store spørgsmål, som endnu står tilbage, er folkepensioneringen. Her er situationen den, at venstres og det konservative folkepartis repræsentanter først fornylig har fremsat deres skitse-mæssige forslag i folkeforsikringskommissionen. Det må være rimeligt, at de økonomiske konsekvenser heraf beregnes, inden kommissionen slutter sit arbejde, ligesom jeg forstår, at heller ikke det radikale venstres forslag i kommissionen er endeligt klarlagt.

Ser vi imidlertid bort fra folkepensioneringen og enkelte andre spørgsmål, har regeringen i denne samling i konkret form fore-